

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **J. Z.**, nar. X., štátny príslušník Čínskej ľudovej republiky, zastúpený JUDr. B., advokátom, H., proti odporcovi: **Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava**, Prezídium Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Hrobákova 44, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. PPZ-HCP-BA6-AV-154-8/2011-TVO zo dňa 12.7.2011, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 38Sp/5/2011-31 zo dňa 25. augusta 2011 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa **odmieta**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave rozsudkom uvedeným vo výroku, potvrdil rozhodnutie č. PPZ-HCP-BA6-AV-154-8/2011-TVO zo dňa 12.7.2011, ktorým odporca podľa § 62 ods. 1 písm. a/ s poukazom na § 59 ods. 1 písm. b/, d/ zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o pobyte cudzincov) zaistil dňom 12.7.2011 navrhovateľa na čas nevyhnutne potrebný, najviac na šesť mesiacov (podľa § 62 ods. 3 zákona o pobyte cudzincov) a umiestnil ho v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov M..

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nie je dôvodný a rozhodnutie odporcu je vecne správne, je dostatočne odôvodnené a zrozumiteľné. Podľa krajského súdu v odvolaní navrhovateľa neboli uvedené žiadne konkrétne skutočnosti, spôsobilé spochybniť zákonnosť rozhodnutia. Krajský súd sa stotožnil s vyjadrením odporcu, že odvolanie je formálne, všeobecné a evidentne účelové. Pokiaľ ide o všeobecný poukaz na ochranu rodinného života v zmysle čl. 8 Dohovoru krajský súd uviedol, že ani v odvolaní ani vo vyjadrení navrhovateľa v zápisnici z 12.7.2011 nie sú uvedené žiadne skutočnosti nasvedčujúce tomu, že zaistením cudzinca by mohlo dôjsť k neoprávnenému zásahu do jeho práva na rodinný život. K poukazu na ekonomické súvislosti zaistenia s jeho podnikaním a existenčné problémy zamestnancov navrhovateľa krajský súd uviedol, že nepochybne bez povolenia na pobyt navrhovateľa nie je oprávnený podnikat' na území SR. K poukazu na čl. 5 ods. 1 písm. f/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uviedol, že rozhodovanie o zaistení na účely prebiehajúceho vyhostenia je možné považovať za konanie v rámci tejto úpravy.

Podľa krajského súdu nebola preukázaná ani odvolacia námietka, že sa navrhovateľ zdržuje neustále na rovnakej adrese a disponuje s určitými finančnými prostriedkami. Účelnosť zaistenia bola v rozhodnutí odôvodnená hrubým porušením všeobecne záväzných právnych noriem potenciálne odôvodňujúcich predpoklad marenia alebo sťaženia výkonu rozhodnutia s poukazom na § 59 zákona o pobyte cudzincov.

Podľa názoru krajského súdu za situácie, keď sa jednalo o osobu kontrolovanú v hotelovom zariadení bez cestovného dokladu, (podľa jeho vyjadrenia podnikateľa, čo je objektívne v rozpore s § 57 zákona č. 48/2002 Z.z.), pri vypočutí spolupracujúcu s policajnými orgánmi len formálne, je možné považovať vydané rozhodnutie o zaistení za dostatočne odôvodnené a vecne správne.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktoré bolo odovzdané na poštovú prepravu dňa 12.10.2011 a prvostupňovému súdu bolo doručené dňa 17.10.2011, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil, tak že rozhodnutie odporcu o zaistení navrhovateľa navrhol zrušiť a vec mu vrátiť vec na nové konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c

ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je potrebné odmietnuť. Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.)

Odvolací súd z obsahu predmetného rozsudku zistil, že obsahuje správne poučenie, že odvolanie je prípustné a možno ho podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku.

V danej veci bol rovnopis písomného vyhotovenia rozsudku Krajského súdu v Trnave ***doručený zástupcovi navrhovateľa dňa 26.9.2011***, o čom svedčí podpis na doručenke. Lehota na podanie odvolania ***uplynula dňa 11.10.2011*** (utorok). ***Odvolanie navrhovateľa proti uvedenému rozhodnutiu bolo podané na poštovú prepravu dňa 12.10.2011.***

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie ako oneskorene podané odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 204 ods. 1 O.s.p. Nemohol sa zaoberať dôvodmi odvolania ani obsahom napadnutého rozsudku, pretože zistil dôvod, ktorý viedol k nemeritórnemu (procesnému) rozhodnutiu. Preto odvolanie nebolo možné vecne prejednať a o ňom rozhodnúť.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a účastníkom trov odvolacieho konania nepriznal, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 8. novembra 2011

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová